

написала Леся Українка
намалювала Леся Томків

БІДА НАВЧИТЬ

Був собі горобець. І був би він нічого собі горобчик, та тільки біда, що дурненький він був. Як вилупився з яйця, так з того часу нітрошки не порозумнів. Нічого він не тямив: ані гніздечка звити, ані зерна доброго знайти, — де сяде, там і засне; що на очі навернеться, те і з'їсть. Тільки й того, що завзятий був дуже, — є чого, нема чого, а він вже до бійки береться. Одного разу літав він зі своїм товаришем, теж молодим горобчиком, по дворі в одного господаря.

Літали вони, гралися, по смітничку
громадили та й знайшли три конопляні
зернятка. От наш горобчик і каже:

— Мої зернятка! Я знайшов!

А чужий і собі:

— Мої! Коли мої! Коли мої!

І почали битися. Та так б'ються, та
так скубуться, аж догори скачуть, аж

пiр'я з них летить. Бились, бились,
поки потомились; сiли один проти
одного, надулись i сидять та вже й
забулись, за що була бiйка. Коли
згадали: а де ж наші зернята? Зирк, аж
зернят вже й нема!